

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

КОНЦЕПЦІЯ
освітньої діяльності
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
на період до 2019 року

СХВАЛЕНА

Вченою радою Київського національного
університету імені Тараса Шевченка

Протокол № 2

від « 06 » жовтня 2014 р.

Вченої ради

Л.В.Губерський
Л.В.Губерський

Київ – 2014 р.

Укладачі Концепції освітньої діяльності:

Л.Губерський – ректор КНУ імені Тараса Шевченка

О.Закусило – перший проректор

В.Бугров – проректор з науково-педагогічної роботи

С.Вижва – проректор з наукової роботи

П.Бех – проректор з науково-педагогічної роботи
(міжнародні зв'язки)

А.Гожик – директор Науково-методичного центру
організації навчального процесу

Я.Болюбаш – помічник проректора з науково-
педагогічної роботи

Преамбула

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (далі – *Університет*) – це *багатогалузевий класичний університет* дослідницького типу, основними завданнями якого є освітня, науково-дослідницька та інноваційна діяльність.

Від часу заснування Університету в його стінах підготовлені десятки поколінь учених, дипломатів, педагогів, журналістів, політиків і громадських діячів, митців та літераторів, управлінців і виробників, які були й залишаються гордістю України.

На Всесвітній конференції ЮНЕСКО з проблем вищої освіти (2009) було зафіксовано, що, попри безумовний вплив рівня наукових досліджень на престиж навчального закладу, основною суспільною функцією університетів на сьогодні визнається підготовка кадрів. Відповідно до цього, умовою успішної конкуренції на світовому ринку знань було визнано визначення університетами пріоритетів у викладанні і навчанні студентів.

Виконання основних функцій, покладених на Університет, щодо підготовки висококваліфікованих і конкурентоспроможних на міжнародному ринку праці фахівців для наукових, освітніх і виробничих установ держави, сприяння інтеграції України в світовий економічний простір як рівноправного партнера, у тому числі на ринку надання освітніх послуг, виконання Університетом ролі провідного наукового та експертного центру України неможливе без встановлення чітких орієнтирів його розвитку і визначення пріоритетних напрямів модернізації. При цьому, оскільки основною суспільною функцією університетів на сьогодні визнається підготовка кадрів, необхідною умовою успішної конкуренції на світовому ринку знань є визначення Університетом стратегічних цілей, основних принципів і завдань в освітній діяльності. Концепція освітньої діяльності (далі – *Концепція*) є основою для формування програми розвитку Університету і планів заходів щодо її реалізації.

Правовою основою формування Концепції є Закони України «Про вищу освіту», «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про професійний розвиток працівників», Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1341 «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій», Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 р. за №847 «План заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, з іншої сторони на 2014-2017 роки», інші нормативно-правові акти у сфері освіти, зайнятості і соціально-трудова відносин, документи Болонського і Копенгагенського процесів тощо.

Розділ 1. Стан розвитку Університету

Історія Університету бере свій початок від 8 листопада 1833 р., коли було підтримано подання міністра освіти С.С.Уварова про заснування Імператорського Університету Св. Володимира на базі перенесеного до Києва Кременецького ліцею. 15 липня 1834 р., у день пам'яті святого рівноапостольного князя Володимира, відбулося урочисте відкриття Університету у складі філософського факультету з двома відділеннями: історико-філологічним та фізико-математичним, та юридичного факультету. У 1841р. відкрито медичний факультет, створений на базі медичного факультету ліквідованого Віленського університету (м. Вільнюс).

У 1860-х рр. розширено автономні права навчального закладу і відкрито 15 нових кафедр (чисельність яких зросла з 37 до 52), збільшилася також кількість викладачів та студентів.

Протягом 1930-х рр. в Університеті створювалися нові факультети. У 1938 р. їх стало вже вісім: фізико-математичний, історичний, філологічний, хімічний, геолого-географічний, біологічний, юридичний та іноземних мов. У березні 1939 р., на честь 125-річчя з дня народження Тараса Шевченка Президія Верховної Ради СРСР присвоїла його ім'я Київському державному університету. У цьому ж році Університету було передано Канівський біогеографічний заповідник, що став науково-експериментальною та навчальною базою для природничих факультетів.

Особливо швидкого розвитку Університет досяг у 1950-х рр. До 1958 р. в Київському державному університеті вже діяли 11 факультетів. 21 квітня 1994 р. Київському університету Указом Президента України Л.М.Кравчука № 176/94 було надано статус "національного", а 25 листопада 1999 р. новим Указом Президента України Л.Д.Кучми № 1496/99 автономний статус Університету суттєво розширено. 5 травня 2008 р. видано Указ Президента України В.А.Ющенка № 412/2008, яким передбачено перетворення Університету на головний навчально-науковий центр України з підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації. 29 липня 2009 р. постановою Кабінету Міністрів України № 795 Університету було надано статус самоврядного (автономного) дослідницького національного вищого навчального закладу; передбачено посилене фінансування програм перспективного розвитку Університету.

На сьогодні Університет надає освітні послуги, пов'язані зі здобуттям вищої освіти на рівні кваліфікаційних вимог до молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра (у т. ч. іноземних громадян), відповідно до ліцензії Серія АЕ №285106, виданої за рішенням Акредитаційної комісії від 27.06.2013 р., протокол №105, та видає дипломи державного зразка відповідно до сертифіката про акредитацію Серія РД-IV № 1159029, протокол Акредитаційної комісії № 105 від 27.06.2013 р. В Університеті здійснюється підготовка кадрів вищої кваліфікації в аспірантурі та докторантурі, спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата і доктора наук діють за 124 науковими спеціальностями. Крім того, Університет надає послуги з набуття повної середньої освіти елітного рівня.

Освітній процес в Університеті забезпечують факультети, навчально-наукові та навчальні інститути, навчально-наукові центри, коледжі, ліцей і підготовче відділення.

Незважаючи на суттєве розширення (порівняно із недавнім минулим) видів діяльності Університету з підготовки кадрів, основні зусилля Університет зосереджує на підготовці фахівців і професіоналів за 6-9 рівнями Національної рамки кваліфікацій: бакалаврів, магістрів, докторів філософії і докторів наук.

Ключові показники діяльності Київського національного університету імені Тараса Шевченка на початок 2014/2015 навчального року подано у таблиці 1.

Таблиця 1

Загальна характеристика Київського національного університету імені Тараса Шевченка (станом на 01.09.2014)

№ з/п	Показники діяльності	Кількісні параметри	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Ліцензований обсяг вищого навчального закладу (осіб) у т.ч. за освітньо-кваліфікаційними рівнями:	14 610	6 770
	- молодший спеціаліст (осіб)	760	425
	- бакалавр (осіб)	6 710	2 535
	- спеціаліст (осіб)	2 120	2 375
	- магістр (осіб)	5 020	1 635
2.	Кількість студентів, курсантів, слухачів, аспірантів, докторантів, пошукувачів разом: у т.ч. за рівнями:	27 570	
	- молодшого спеціаліста (осіб)	1 200	230
	- бакалавра (осіб)	14 140	1 730
	- спеціаліста (осіб)	170	1 960
	- магістра (осіб)	5 010	1 640
	кількість аспірантів і пошукувачів	1 030	350
	кількість докторантів	110	
всього іноземних громадян із числа студентів та аспірантів	708		
3.	Кількість напрямів підготовки та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка за рівнями:		
	- молодший спеціаліст	14	10
	- бакалавр	55	25
	- спеціаліст	54	30
	- магістр	98	38
	- кандидата і доктора наук	124	
4.	Кількість кафедр	198	
	з них випускових:	179	
5.	Кількість факультетів та інститутів	23	
6.	Кількість відділень і коледжів	3	
7.	Кількість ліцеїв	1	
8.	Загальна площа навчально-лабораторних будинків (м ²)	245 808	
9.	Площа критих спортивних споруд для проведення навчально-тренувальних занять (м ²)	10 824	
10.	Загальний книжковий фонд (тисяч одиниць)	3 365	
11.	Кількість місць у підприємствах громадського харчування при вищому навчальному закладі	3 076	
12.	Кількість студентів, що проживають в гуртожитку	8 500	
13.	Кількість місць у підприємствах громадського харчування при гуртожитках	355	
14.	Кількість місць у санаторіях-профілакторіях	150	
15.	Кількість міжнародних грантів, наукових та освітніх проектів й програм, співвиконавцем яких є Університет	27	

№ з/п	Показники діяльності	Кількісні параметри	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
16.	Кількість угод, укладених з зарубіжними університетами на навчання студентів за програмами «Подвійний диплом»	8	
17.	Кількість студентів, що здобули вищу освіту за програмами «Подвійний диплом» у 2013 році	24	
18.	Кількість закордонних відряджень науково-педагогічних працівників для проведення наукової та викладацької роботи, стажування у 2013 році	212	
19.	Кількість студентів та аспірантів направлених на навчання, виробничу практику за профілем підготовки або стажування до закордонних підприємств, організацій, установ у 2013 році	498	
20.	Кількість публікацій у Scopus	11 739	
21.	Кількість цитувань у Scopus	46 431	
22.	Індекс Гірша (h-індекс) у Scopus	67	

Підтвердженням здобутків Університету з підготовки кадрів є щорічне покращення показників Університету в рейтингах QS World University Rankings (у 2014 році – 421-430) і Times Higher Education World University Rankings (провайдер - Thomson Reuters), 4 місце (за 2013/2014 рік) у новому «Рейтингу університетів країн СНД, Грузії, Латвії, Литви та Естонії» (провайдер - МІГ «Интерфакс»), здобуті у 2013/2014 високі місця в новоутвореному європейському рейтингу «U-Multirank» і рейтингу закладів вищої освіти країн СНД «Експерт» (3 місце).

Розділ 2. Проблеми, на розв'язання яких спрямована Концепція

В умовах глобалізації, посилення конкуренції, мобільності робочої сили, швидких економічних і технологічних змін, загострюється проблема підготовки кадрів відповідно до сучасних вимог та викликів на міжнародному та національному ринках праці, переходу до інноваційної моделі розвитку економіки. Найбільш актуальними постають питання людського розвитку, забезпечення якості освіти та професійної підготовки, створення умов для навчання і професійного розвитку громадян упродовж життя, підвищення ефективності взаємодії між системою освіти і ринком праці.

Прийняття Закону України «Про вищу освіту» і ратифікація Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом створюють для вищої освіти України нове правове поле, сприяють зростанню конкуренції на ринку освітніх послуг і посилюють вплив споживачів освітніх послуг на формування змісту освіти і визначення тривалості навчальних програм, а також надають ринку праці і студентам право контролю якості вищої освіти.

Водночас подальший розвиток суспільних відносин, пов'язаних із підготовкою фахівців, обмежується відсутністю погоджених принципів реформування сфери освіти, зайнятості населення та соціально-трудових відносин; невизначеністю ролей та обов'язків сторін, зацікавлених в участі у формуванні та реалізації державної політики щодо підготовки кадрів та професійного розвитку громадян.

Недостатньо ефективним є механізм взаємодії органів влади, навчальних закладів, роботодавців, професійних спілок, фахових об'єднань з метою підготовки кадрів та професійного навчання, що суттєво обмежує можливості працевлаштування випускників

навчальних закладів, зменшує ефективність витрат на підготовку кадрів, гальмує інноваційний розвиток економіки.

Додатковими чинниками, які ускладнюють здійснення освітньої діяльності вищими навчальними закладами України загалом і Університетом зокрема, є:

- негативні тенденції економічного розвитку і зростання суспільно-політичних ризиків на рівні держави;

- особливості демографічної ситуації в Україні і погіршення якості підготовки учнів у середній загальноосвітній школі;

- надмірна пропозиція освітніх послуг на території України і, водночас, зростання доступності вищої освіти за межами держави;

- скорочення попиту на здобуття кваліфікацій в галузі природничих наук та інженерії;

- слабка інтеграція ВНЗ України у світовий освітньо-науковий простір, їх слабка впізнаваність за межами держави, відсутність у вітчизняних університетів загальновизнаної стабільної позитивної освітньої і наукової репутації, невідповідність їх матеріально-технічної бази рівню провідних університетів світу;

- недобросовісна конкуренція на ринку освітніх послуг (недотримання вимог забезпечення якості тощо);

- ослаблення зв'язків з потенційними замовниками кадрів, надмірна «академізація» університетської освіти і науки, зменшення частки прикладних досліджень;

- зниження довіри роботодавців до якості вищої освіти і, як наслідок, зменшення мотивації студентів до набуття якісних сучасних знань та отримання необхідних компетенцій;

- недостатній рівень мотивації керівних і науково-педагогічних кадрів університетів до активної діяльності з вдосконалення, розвитку і забезпечення якості навчальних програм.

Як флагман вищої освіти України, Університет не має можливості і права вичікувати остаточного врегулювання та інституціонального закріплення нової системи відносин між державою, освітою та споживачами освітніх послуг. Університет має щонайшвидше:

- ✓ розробити і затвердити власні стандарти освітньої діяльності за рівнями вищої освіти;

- ✓ розробити і запровадити системні заходи щодо інституціонального забезпечення своєї діяльності в нових умовах;

- ✓ визначити чіткі орієнтири розвитку і прозорі критерії ефективності освітньої діяльності;

- ✓ розробити систему критеріїв успішності навчальних програм;

- ✓ розробити і запровадити заходи для економічної стимуляції розробників нових навчальних програм;

- ✓ запропонувати державі і суспільству прийняти розробки Університету з цього кола питань в якості прототипу галузевих і державних регуляторних документів.

Розділ 3. Мета освітньої діяльності Університету, завдання та основні принципи реалізації Концепції

Основною метою освітньої діяльності Університету є підготовка висококваліфікованих і конкурентоспроможних на національному та міжнародному ринку праці фахівців для наукових та освітніх установ, органів державної влади і управління, підприємств всіх форм власності за всіма рівнями вищої освіти (доктор наук, доктор філософії, магістр, бакалавр, молодший бакалавр) в усіх галузях освіти (відповідно до міжнародних і вітчизняних класифікацій освіти), утвердження національних, культурних і загальнолюдських цінностей.

Додатковими напрямками освітньої діяльності Університету є:

- підвищення кваліфікації для осіб з вищою освітою всіх рівнів;
- надання послуг з набуття повної середньої освіти елітного рівня;
- надання послуг зі здобуття кваліфікацій професійної освіти на рівні молодшого спеціаліста чи його еквіваленту (4-5 рівні НРК).

Зміст освітніх програм, які пропонує Університет, крім професійної підготовки на адекватному світовому рівні, повинен забезпечувати для осіб, які навчаються, формування ключових компетентностей, що є необхідними для самореалізації, активної громадянської позиції, соціальної злагоди і здатності до працевлаштування у суспільстві, зокрема:

- формування духовних і моральних цінностей на рівні, який сприятиме їх інтеграції у громадянське суспільство і становленню активної громадянської позиції в цьому суспільстві;
- формування картини світу, адекватної сучасному рівню наукових знань про нього (відповідно до рівня вищої освіти), базових компетентностей в галузі науки та техніки;
- комунікативну компетентність, культурну освіченість, здатність до інтеграції у національну і світову культуру;
- сприяння багатогранному розвитку особистості, в тому числі – формування вміння навчатися із високим рівнем самостійності, критичне мислення, творчий підхід, ініціативність, здатність вирішувати проблеми, вміння оцінювати ризики, рішучість і конструктивне управління почуттями, підприємливість.

Основні принципи освітньої діяльності Університету:

- ✓ **нерозривність** процесів навчання, науково-дослідницької роботи і виробництва;
- ✓ забезпечення конкурентоспроможності завдяки **високій гарантованій якості**;
- ✓ побудова освітніх програм **на компетентнісній основі** відповідно до рівнів Національної рамки кваліфікацій;
- ✓ **забезпечення єдиного підходу до розроблення освітніх програм** всіх рівнів із обов'язковим урахуванням професійних стандартів, визначенням критеріїв оцінювання знань, умінь, навичок та компетенцій, термінів та порядку підтвердження отриманих особою кваліфікацій;
- ✓ забезпечення **незалежної та об'єктивної оцінки** набутої кваліфікації;
- ✓ науковий та методично обґрунтований **аналіз потреб ринку праці** і перспектив розвитку галузі при розробці академічної політики;
- ✓ сприяння, у тому числі завдяки організації навчального процесу, набуттю студентами **професійної кваліфікації**;
- ✓ визнання якісної **практичної підготовки** студентів необхідною умовою здобуття кваліфікацій всіх рівнів;
- ✓ **сумісність** освітніх програм з **міжнародними класифікаціями** та стандартами вищої освіти;
- ✓ забезпечення доступу до освітніх програм Університету людей з **особливими фізичними потребами**;
- ✓ **гарантування рівності й доступу** до освітніх програм Університету **тих груп людей**, які через недоліки освітнього характеру, спричинені особистими, соціальними, культурними або економічними обставинами, **потребують особливої підтримки** для реалізації свого освітнього потенціалу;
- ✓ **незалежність освітньої діяльності** від впливу політичних партій та релігійних організацій;
- ✓ **активна участь усіх працівників** Університету (адміністрації, науково-педагогічних, наукових і педагогічних працівників, навчально-допоміжного, адміністративно-господарського персоналу) у забезпеченні освітньої діяльності Університету;

- ✓ залучення всіх категорій працівників Університету та студентів до заходів із *забезпечення якості освітніх програм*.

Основні цілі реалізації Концепції

- забезпечення, із урахуванням розвитку науки і вимог ринку праці, *відповідності освітніх програм* Університету *потребам держави і суспільства*;
- *формування* в Університеті *культури якості* як основи конкурентоспроможності Університету та його випускників;
- *інтенсифікація освітнього процесу* завдяки широкому впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій і зменшенню частки репродуктивної складової;
- запровадження *системи мотивації науково-педагогічних працівників* до вдосконалення навчальних програм і забезпечення якості освіти;
- *диверсифікація джерел фінансування освітньої діяльності* Університету як основа реальної академічної автономії і необхідна умова оновлення матеріально-технічної бази для навчання і наукових досліджень;
- забезпечення *валідності* процедур *оцінювання*;
- формування максимально *ефективної системи відбору талановитої молоді* на навчання до Університету як за рахунок *профорієнтаційної роботи* з випускниками (за попереднім рівнем освіти), так і в результаті *розвитку інтегрованої неперервної системи* відбору і підготовки кадрів за схемою *«ліцей – коледж – Університет»*;
- формування *стійкої позитивної академічної репутації* Університету *за всіма освітніми програмами* в Україні та за її межами;
- забезпечення *довіри ринку праці до присвоєних Університетом кваліфікацій*;
- *зростання ролі* Університету *на міжнародному ринку послуг* як завдяки *збільшенню частки іноземних студентів*, так і завдяки участі у *міжнародних програмах академічної мобільності*;
- формування *суспільних цінностей та духовних орієнтирів* в освітньому й науковому процесах.

Основні принципи реалізації Концепції:

- ✓ системність;
- ✓ науковість;
- ✓ інноваційність;
- ✓ субсидіарність;
- ✓ здійсненність;
- ✓ прозорість;
- ✓ неупередженість;
- ✓ професіоналізм;
- ✓ корпоративне партнерство;
- ✓ забезпечення зворотніх зв'язків між учасниками освітнього процесу;
- ✓ застосування проектного менеджменту (для реалізації окремих складових Концепції).

Розділ 4. Шляхи реалізації Концепції

Основні шляхи і способи реалізації Концепції:

- формування освітніх програм виключно на компетентнісній основі, перехід до загальноєвропейського розуміння змісту галузей освіти, спеціальностей і предметних галузей, впровадження принципів модуляризації при конструюванні освітніх програм;
- здійснення моніторингу тенденцій розвитку світового, у тому числі європейського, освітньо-наукового простору з метою своєчасного реагування на глобальні виклики, зміни умов і обставин на ринку освітніх послуг, впровадження нових наукових та освітніх технологій;
- розширення спектру освітніх послуг завдяки відкриттю в Університеті підготовки за новими спеціальностями та відкриттю/модифікації навчальних програм за ліцензованими спеціальностями;
- орієнтація освітніх програм на потреби наукових, освітніх та виробничих установ держави шляхом залучення їх до навчання практичній роботі в сферах професійної діяльності майбутніх фахівців;
- пріоритетна орієнтація на формування освітніх програм за освітнім рівнем магістра і освітньо-науковим рівнем доктора філософії, забезпечення набору до магістратури Університету найкращих випускників бакалаврату інших вищих навчальних закладів;
- створення і реалізація інтенсивних особистісно-орієнтованих технологій навчання (індивідуалізація навчання), індивідуалізація та диференціація навчання обдарованої молоді;
- впровадження дистанційних технологій в освітній процес;
- створення умов для здобуття якісної освіти інвалідами, дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування;
- сприяння набуттю студентами всіх спеціальностей комунікативної компетентності іноземною мовою на необхідному рівні;
- формування повноцінних англійських освітніх програм за рівнями магістра і бакалавра (в першу чергу в галузях природничих наук, інформаційно-комунікаційних технологій та інженерії);
- досягнення якісно нового рівня міжфакультетської і міжкафедральної кооперації в підготовці кадрів шляхом інституційного закріплення відповідальності за формування, виконання і забезпечення якості освітніх програм за керівниками і комітетами освітніх програм;
- розширення участі Університету в міжнародних програмах академічної мобільності (на рівні студентів і на рівні науково-педагогічних працівників);
- запровадження програм подвійного дипломування із визнаними у світі університетами (в першу чергу за освітніми програмами в галузі природничих наук, інформаційно-комунікаційних технологій та інженерії);
- формування спільних освітніх програм із університетами-партнерами для отримання грантів на здійснення освітньої діяльності;
- інтеграція Університету з навчальними закладами різних рівнів, науковими установами та підприємствами, зокрема, шляхом створення навчально-науково-виробничих комплексів;
- запровадження міжнародних стандартів викладання іноземних мов і вимог до комунікативної компетентності випускників та науково-педагогічних працівників;
- розроблення і затвердження стандартів освітньої діяльності Університету (за рівнями);

- забезпечення вищого рівня інтеграції освітньої діяльності з наукою завдяки зростанню ролі дослідницької компоненти в освітніх програмах;
- залучення представників роботодавців, провідних учених і фахівців практиків до формування змісту освітніх програм, до визначення процедур оцінювання, до участі у освітньому процесі і підсумковій атестації;
- підвищення спроможності до працевлаштування випускників університету шляхом забезпечення належних умов для практичної підготовки на робочому місці;
- створення служби маркетингу освітніх послуг Університету з метою дослідження сучасного ринку праці в Україні та підготовки пропозицій щодо запровадження нових освітніх програм, систематичне проведення аналізу стану працевлаштування та кар'єрного зростання випускників Університету в перший рік після отримання диплому;
- впровадження європейських стандартів та принципів забезпечення якості освіти з урахуванням вимог ринку праці до компетентностей фахівців;
- впровадження системи заходів, спрямованих на підвищення об'єктивності оцінювання в Університеті, у тому числі шляхом: запровадження обов'язкової експертизи процедур і критеріїв оцінювання; вибіркової внутрішньої і зовнішньої експертизи виставлених оцінок; використання інформаційно-комунікативних технологій в оцінюванні; визначення відповідності інструментів оцінювання цілям оцінювання тощо;
- створення процедур зворотніх зв'язків між учасниками освітнього процесу як необхідної системоутворюючої компоненти процесу забезпечення якості освіти;
- створення організаційно-технічних умов та засобів оцінки випускниками минулих років актуальності та якості навчальних дисциплін та компетенцій викладачів;
- впровадження електронного документообігу в освітню діяльність, створення електронних кабінетів керування навчальним процесом для викладачів та студентів;
- запровадження боротьби з плагіатом за допомогою організаційно-технічних засобів, а також публікації на сайті Університету дипломних робіт, рефератів, звітів з практики тощо;
- завершення формування цілісної системи моніторингу та забезпечення якості освіти на основі «Програми заходів із забезпечення якості освіти у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка»;
- розробка диференційованих за галузями освіти нормативів та критеріїв до кваліфікації викладачів;
- запровадження системи оцінювання ефективності роботи науково-педагогічних і педагогічних працівників при реалізації освітніх програм;
- створення системи заходів для мотивації науково-педагогічних працівників до профорієнтаційної роботи, розробки та впровадження освітніх програм, підвищення рівня викладання, участі у заходах із забезпечення якості і формуванні позитивної академічної репутації тощо, у тому числі шляхом запровадження диференціації в оплаті праці;
- перегляд та вдосконалення нормативів навчального навантаження з метою вивільнення часу для самостійної роботи студентів і розвитку професійних та особистісних якостей науково-педагогічних працівників;
- затвердження і реалізація програм підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників в Університеті (інститут післядипломної освіти) та за його межами (з виділенням необхідного фінансування);
- ініціювання відкриття кафедр україністики в університетах-партнерах, надання їм методичної підтримки;
- запровадження процедури дострокового припинення трудових відносин із тими науково-педагогічними працівниками, які стабільно демонструють свою професійну нездатність як викладачі;

- повноцінна інтеграція Українського фізико-математичного ліцею, Оптико-механічного коледжу та Коледжу геологорозвідувальних технологій до структури Університету;

- розгортання широкомасштабної інформаційно-іміджевої та професійно-орієнтаційної діяльності з метою залучення до навчання в Університеті абітурієнтів з найбільш обдарованої шкільної молоді, здатної опанувати програми вищої освіти;

- організація і проведення літніх і зимових шкіл на базі Університету для представників університетів-партнерів та інших навчальних закладів і наукових установ;

- забезпечення прозорості та доступності інформації про освітній процес в Університеті;

- розроблення і здійснення заходів, необхідних для акредитації Університету та його освітніх програм в європейській і міжнародній асоціаціях університетів, європейській асоціації забезпечення якості вищої освіти тощо;

- участь Університету в міжнародних рейтингах вищих навчальних закладів.

Розділ 5. Нормативно-правове, організаційне та фінансове забезпечення реалізації Концепції

Нормативно-правове та організаційне забезпечення реалізації Концепції здійснюватиметься шляхом розроблення та прийняття в установленому порядку відповідних нормативних актів, планів і заходів, спрямованих на реалізацію положень Концепції, проведення моніторингу стану їх виконання.

Фінансове забезпечення реалізації Концепції здійснюватиметься за рахунок бюджетних коштів (загальний і спеціальний фонд) із залученням коштів суб'єктів господарювання і громадських організацій, інвестиційних програм, програм міжнародної технічної та фінансової допомоги, коштів ендавмент-фонду та інших не заборонених законодавством джерел.

